

NEWSLETTER 2

Interviu cu [Jim Soulsby](#) (University of Leicester, UK), ForAge Network Facilitator

Anna: Jim, cum s-a născut proiectul ForAge?

Jim: Am lucrat în acest domeniu mai bine de 25 de ani și în tot acest timp am văzut atât de multe programe de învățare minunate, inventive și fascinante, în care erau implicate persoane în vârstă. Este imposibil să păstrezi în minte toate aceste programe! Am crezut că și alții ar trebui să afle despre aceste lucruri, cum s-au petrecut, care au fost dificultățile întâmpinate, succesele obținute, și cum persoanele în vârstă au fost implicate în a face ca lucrurile să se întâmple.

Evident, peste ani lucrurile s-au repetat și am crezut întotdeauna că este mare păcat că nu există nicio modalitate de a aduna laolaltă toate aceste experiențe, pentru a le folosi în evoluțiile viitoare, nu numai în anticiparea sau depășirea dificultăților, ci în utilizarea lor ca expertiză. Întotdeauna am crezut că am putea avea mai mult succes și că am putea duce la bun sfârșit ceea ce facem, dacă am putea colabora mai bine cu ceilalți.

În perioada în care lucram la Institutul Național de Educație Continuă a Adulților (NIACE) la proiectul "Vârstnic și îndrăzneț" am încercat să dezvolt o bază de date de (bune) practici pentru a înregistra tot ce eu și colegii mei observam sau ne era adus în atenție. Am încercat să lansez această bază de date în întreaga comunitate European Age Platform. Prin participarea mea în numeroase programe Europene, conferințe și schimburi de experiență, mi-au fost aduse în atenție o mulțime de activități educaționale din întreaga Europă. În ultimii ani, consultându-mă cu toți acești parteneri europeni dar și cu alți parteneri dintr-un program de formare Grundtvig, mi-am dat seama că există

oportunitatea de a încerca să reunim toată această muncă magnifică a ultimilor ani. Astfel s-a născut ForAge.

Anna: Ce doriți să realizați pe parcursul proiectului?

Jim: Visul meu este ca proiectul să continue și după acești trei ani, în care vom fi creat o bază pe Internet care va facilita schimbul de informații, care va fi accesibilă tuturor dar și demnă de încredere – un fel de Google pentru later-life learning în Europa. Așa că, în următorii trei ani trebuie să ne facem cunoscuți și să creștem numărul țărilor implicate. Trebuie să vedem cum putem să ne îndeplinim sarcinile și evident să realizăm toate lucrurile pe care am promis să le facem.

Anna: Unde ați dori să ajungă ForAge peste trei ani?

Jim: Cred că am răspuns deja, după terminarea proiectului, trebuie să demonstrăm numărul mare de țări pe care îi vom avea ca parteneri asociați, gama largă a partenerilor, studiile variate pe care le vom întreprinde, dezbaterile inițiate și rezultatele pe care le vom obține la problemele urmărite. Realizările noastre nu vor fi doar cantitative ci și calitative, incluzând capacitatea de a ne dovedi influența dobândită – rolul nostru fiind mai mult decât reactiv, ci proactiv – anticiparea problemelor, inițierea de dezbateri, sondaje, încurajarea cercetării, căutarea de date și statistici relevante.

Anna: Ce ar trebui să facă rețeaua noastră pentru a deveni mai vizibili și mai eficienți?

Jim: Suntem unici, și trebuie să rămânem unici. O să arătăm că dorim să împărtășim și să colaborăm. Trebuie să arătăm altor rețele, parteneriate și proiecte că nu le suntem concurenți ci dorim să ajutăm la diseminarea rezultatelor și crearea unui impact cât mai mare. Noi trebuie să fim priviți ca fiind complementari și, de asemenea ca un factor care poate aduce oameni, proiecte, sectoare, discipline și țări împreună. Și desigur trebuie să arătăm esențialul – că acest lucru nu poate fi făcut fără noi!

Instrumentul nostru principal va fi site-ul proiectului, dar trebuie să atragem în rețelele noastre, persoane de contact, factori de decizie, finanțatori, educatori și alte personalități relevante. Trebuie să ne gândim la ForAge, în tot ceea ce întreprindem, nu doar atunci când trebuie să promovăm proiectul sau când ne îndeplinim diversele sarcini din pachetele de lucru.

Anna: Mulțumesc mult, Jim.

The project ForAge has been funded with support from the European Commission.

This publication reflects the views only of the authors and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

August 2012